

Finneas O'Connell
in de slaapkamerstudio waar
het hitalbum
van **Billie Eilish** is gemaakt

Geniale slaapkamerproductie van broer en zus

Ze is een fenomeen; nog maar 17 jaar en al een wereldster. Billie Eilish is niet zomaar een 'gemaakt' nieuw sterretje, maar een zangeres en componist-tekstschrijver die samen met haar broer Finneas O'Connell met *When We Fall Asleep, Where Do We Go?* een heel bijzonder debuutalbum heeft afgeleverd, dat in de VS, UK, België en Nederland meteen op één belandde. In augustus doet ze Lowlands en Pukkelpop aan. We spraken met producer-componist Finneas O'Connell en mixer Rob Kinelski over de totstandkoming van deze bijzondere productie.

door **Paul Tingen**
redactie@interface.nl

Ze wordt een 'cultureel fenomeen' genoemd, 'de meest besproken tiener ter wereld', en 'een van de opwindendste artiesten van het moment'. Billie Eilish (volledige naam Billie Eilish Pirate Baird O'Connell) is opeens overal. Ook onder muziekprofessionals is er verbazing over de originele productie van haar muziek, vol met atmosferische geluiden, complex gelaagde zang met gedetailleerde effecten en opvallend minimalistisch, met vaak alleen bas, drums en zang.

Om kort te gaan, de muziek van Billie Eilish klinkt volkomen anders dan alle andere popmuziek op het moment. Haar debuutalbum, *When We Fall Asleep, Where Do We Go?* gaat tegen alle hedendaagse productietrends in, afgezien van de uitdrukkelijk aanwezige

Debuutalbum When We Fall Asleep, Where Do We Go? gaat in tegen alle hedendaagse productietrends

sub-bas. Het minimalisme is het meest in het oor springend. In de single *Bury A Friend* gebeurt er op 0:57 minuten zes seconden lang bijna niets. Gedurfd! Het arrangement van de best verkochte single van de plaat, *Bad Guy*, bestaat uit één synthesizer, enkele bassen, drums en zang. Je hoort weinig hoog en bijna geen reverb, en Billie Eilish's zang alterneert tussen zwaar vervormd, of superzacht gezongen, heel natuurlijk klinkend, bijna altijd zonder hoorbare autotune.

Volkomen uniek

Het feit dat Billie Eilish met 17 jaar al met zo'n authenticiteit en origineel muzikaal

concept op de proppen komt, is zeker ook het gevolg van haar samenwerking met haar oudere broer, Finneas O'Connell (22), die de muziek produceerde en alle songs samen met haar schreef. En in een aantal gevallen tekende hij alleen voor een song, zoals *Ocean Eyes*, de doorbraaktrack voor Billie Eilish uit 2015. Toen al hadden Finneas en Billie Eilish besloten dat ze niet als duo naar buiten zouden treden. 'Het was een bewust besluit om alles onder Billie's naam te presenteren', aldus Finneas, 'want duo's doen het niet zo goed. Ik ken in het hedendaagse muziekklimaat geen duo dat net zo populair is geworden als Billie. Er zijn veel duo's waar ik een fan van

ben, maar de pers weet niet goed wat te doen met duo's. Daar komt bij dat Billie zo'n iconisch uiterlijk heeft dat het juist voelde dat het haar project is.

Albumcover van *When We Fall Asleep, Where Do We Go?*

INTERFACE XTRA

- Billie Eilish live
- screendumps Kinelski's mixen van *Bad Guy* en *Bury a Friend*

Billie Eilish

Finneas O'Connell in de studio die hij onlangs betrok, nog steeds 'in huis'

'De drie plug-ins die ik het meeste gebruikte op Billie's album waren Spectrasonic Omnisphere, Keyscape en Trillion'

En omdat we geen duo zijn, zullen we ook nooit uit elkaar gaan! Billie is nauw betrokken bij mijn muziek, en ik natuurlijk bij haar muziek. Maar haar platen weerspiegelen haar creatieve visie. We maken de muziek samen, maar zij komt op de proppen met de visuele concepten voor de hoezen, de video's en de liveshows. Ik wil ook dat haar muziek volkomen uniek klinkt. De enige muziek die waarde heeft, is muziek die niet klinkt als andere muziek.'

Een overtuiging die even bewonderenswaardig als ambitieus is. Broer en zus groeiden op in een omgeving die bijdroeg aan hun originaliteit-vóór-alles-houding. Het was een Boheems huishouden in Los Angeles, met ouders die acteur en muzikant waren en hun kinderen thuis schoolden en ondersteunden in hun artistieke interesses. Een van de resultaten was dat Finneas een carrière had als jeugdacteur – hij

verscheen bijvoorbeeld in de tv-serie *Glee* – maar hij realiseerde zich al snel dat muziek zijn roeping was. 'Ik had een paar jaar pianoles en leerde ook gitaar te spelen. Op de middelbare school was ik zanger-gitarist van een band die *The Slightly's* heette. Maar toen ik ouder werd, wilde ik muziek maken die echt van mij was. Een belangrijke invloed daarbij was een jopmerking van een vriend van mijn vader, Dan Hersch van D2-mastering, die tegen zei: "Als je van een bepaald geluid houdt, betekent dit dat het geluid goed is." Hij bedoelde dat er geen correcte of incorrecte manier is om dingen op te nemen. Als het klinkt zoals je wilt, ben je goed bezig. Ik voelde me enorm gesterkt door dat advies.'

Steeds minimalistischer

Hoewel het advies van Hersch over

geluidsengineering ging, werd het een centrale notie in Finneas' gehele muzikale denken. 'Muziek is mijn grote passie. Ik word nooit moe van het luisteren naar muziek. Ik ben ook altijd geobsedeerd geweest door hoe muziek gemaakt wordt en wilde dat zelf doen. Ik begon er mee toen ik 13 was en Logic kreeg, en ik vond het fascinerend. Natuurlijk was ik er lange tijd behoorlijk slecht in, maar ik werkte hard en wilde per se alles leren over hoe je dingen opneemt.'

Finneas werkte in zijn kleine slaapkamerstudio in het ouderlijk huis aan eigen songs en aan songs voor zijn zuster. Beiden waren nadrukkelijk op zoek naar hun muzikale identiteit. Finneas geeft aan dat ze lange tijd sterk werden beïnvloed door andere artiesten, zoals bijvoorbeeld in het geval van hun doorbraaksong *Ocean Eyes* door Marian Hill, Låpsey, en

Noorse artiest Aurora. De twee werden gaandeweg steeds origineler en minimalistischer in hun muzikale aanpak. Finneas was van het begin af aan ook minimalistisch wat apparatuur betreft, en is dat nog steeds. 'Ik ben begin dit jaar verhuisd naar mijn eigen huis, en werk in een grotere kamer daar, maar mijn apparatuur is nog steeds min meer hetzelfde als toen we *Ocean Eyes* deden. Logic gebruik ik nog steeds, en ik had toen verder een Roland Quadt-Capture interface, met Yamaha H5S monitors met een Yamaha HS8S subwoofer, en een Audio Technica AT2020 microfoon van 80 dollar. Tegenwoordig heb ik een Universal Audio Apollo X interface met een Neumann TLM103 microfoon, en Akai MPK249 en Nord Stage 3 controllers. Ik neem iedereen met één microfoon op. Billie's zang voor *Ocean Eyes* is opgenomen met die 2020, die eigenlijk geweldig goed klinkt. Hij is misschien niet zo goed als de Neumann, maar ik heb nooit een microfoon gehoord die beter klinkt dan de 2020 en minder kost dan de Neumann. De AT2020 is een uitstekende microfoon om mee te beginnen. 'Ik moedig mensen altijd aan om niet te denken dat ze veel geld aan

Ook live weten broer en zus hun reputatie waar te maken

apparatuur moeten uitgeven. Hoe minder apparatuur je hebt, hoe makkelijker het is om muziek te maken. Ik denk ook dat het heel gaaf is dat mensen weten dat Billie en ik alle muziek met z'n tweeën hebben gemaakt en dat ik alles opneem en produceer. Hopelijk geeft dat hen het gevoel dat ze zelf hun eigen muziek kunnen creëren. Ik bedoel: om zo veel schrijvers en producers op elke song te hebben als de gewoonte is tegenwoordig, is dat niet knettergek?'

Dramatische effecten

Het verbaast niet dat Finneas ook in the box een minimalist is. 'Ik had heel weinig plug-ins en alle geluiden op *Ocean Eyes* waren gewoon standaard Logic-geluiden, die ik een beetje bewerkte met eq en meestal laagde. Ik heb nu veel meer plug-ins, maar

'Billie zingt zo zacht dat ik veel werk heb aan het weghalen van achtergrondgeluiden'

eerlijk gezegd heb ik nog steeds het gevoel dat ik behoorlijk minimalistisch ben in mijn aanpak. De drie plug-ins die ik het meeste gebruikte op Billie's album waren Spectrasonics Omnisphere, Keyscape en Trillion. Prima plug-ins! Keyscape is verbaasd. Ik kan niet genoeg praten over hoe goed het is! 'Voor de rest speelde ik veel live gitaren en bas op de plaat. Quantising heeft een grote invloed gehad op muziek, dus ik quantise alle drums en mijn bas-synths, om er zeker van te zijn dat ze echt strak zijn. Maar de synthesizer- en pianopartijen, en ook de gitaren, quantise ik meestal niet. Het is niet te doen om die recht te trekken en toch authentiek te laten klinken. Dan maar veel takes opnemen.'

Ik speel net zo vaak tot het perfect klinkt, zelfs als het om een midpartij gaat. Ik beschouw het als studeren. Als ik uren op een moeilijke partij heb gezwoegd, ben ik een betere muzikant geworden!'

De minimalistische instrumentatie van Eilish's muziek is maar een van de opvallende aspecten van de productie. De voornaamste twee andere zijn het veelvuldig gebruik van atmosferische en Foley geluiden, en de productie van de vocals, met bijna gefluisterde zang, soms natuurlijk klinkend en soms met heel dramatische effecten. Omdat Finneas' slaapkamer zo klein is, en Eilish haar zang maar 50 centimeter van hem verwijderd zong, is het mogelijk dat haar zangstijl puur het resultaat is van de fysieke omstandigheden. Je gaat niet keihard zingen als iemand zo dicht bij je zit.

'Billie zingt zo zacht dat ik heel veel werk heb aan het weghalen van achtergrondgeluiden. Ik moet naar stilte crossfaden tussen elk woord dat ze zingt! De zangeffecten komen van de Logic compressor, en Logic's Vocal Transformer, Pitch Correction en Sample Delay plug-ins, plus Antares' Harmony Engine, en vaak SoundToys Little AlterBoy. We experimenteerden ook met Antares AutoTune. De song *Listen Before I Go* heeft autotune en ook enkele passages van de zang op *Bury A Friend*, maar ik gebruik het als een sterk

effect, zoals de Kanye/T-Pain type autotune. Ik gebruik het niet voor pitchcorrectie. Als Billy een noot zingt die niet perfect is, doe ik daar niets aan.'

Tandartsboor

'Het is waar dat ik heel weinig reverb gebruik, hoewel er wel wat reverb is in de songs *I Love You* en *Listen Before I Go*. Praktisch alle reverb die ik gebruik, komt van Valhalla Room, Plate of Shimmer; ik ben een fan van deze plug-ins. Maar ik gebruik reverb alleen op heel specifieke plaatsen. De rest van het album is droog. Een droge stem klinkt heel intiem. Het klinkt alsof iemand pal voor je zingt, en ik denk dat dat opwindend is. Dus het was een heel bewust besluit. Wat de Foley-geluiden betreft; we nemen die meestal zelf op. In *Bury A Friend* zit het geluid van een tandartsboor en een nietmachine. Billie nam dat op bij de tandarts. Bij de nietmachine hadden we het beeld van nietjes die in je tong gaan. De song gaat over een nachtmerrie! Ik gebruik de Tascam DR05 om al die geluiden op te nemen.'

Het heeft er alle schijn van dat ook de keuze voor een droge stem het gevolg is van de oorspronkelijke manier van opnemen: Finneas die in z'n slaapkamer naar z'n zus luisterde terwijl ze op 50 centimeter afstand van hem zong. Maar hoe breng je dat

Rob Kinelski

De stems die Finneas me stuurt, zijn geweldig, met alle vocalproductie al op z'n plaats'

live over? Finneas vertelt dat hij live met twee laptops werkt en gitaar, bas en Nord Lead 3 speelt, terwijl een playback-tech ook twee laptops heeft om backing tracks af te spelen (de tweede laptop dient in beide gevallen als back-up). 'Ik besloot live te spelen wat leuk is om naar te kijken; wat saai is, komt van de backing tracks. Maar omdat mijn producties zo minimalistisch zijn, spelen we bijna alles live!'

En hoe is het om ineens van muziek maken in een piepklein slaapkamertje te gaan naar muziek maken voor grote menigten? Finneas noemt het enorme succes 'a total surprise'. 'Waanzinnig dat zo veel mensen van onze muziek houden! Ik had verwacht dat we slechte recensies zouden krijgen, want veel van mijn favoriete albums werden negatief ontvangen. Dus het feit dat de plaat zulke positieve recensies kreeg, was overweldigend. Ik heb het gevoel dat we veel geluk hebben gehad en we zijn ook heel dankbaar dat zo veel mensen van onze plaat houden. Het inspireert me om meer muziek te maken!'

Rob Kinelski's studiomix

Toen Billie Eilish doorbrak, vroeg ieder-

een zich af wie er precies verantwoordelijk was voor de vernieuwende sound van haar producties. Dingen die per comité gemaakt worden, zijn zelden origineel, en het was dus toepasselijk dat er maar vier namen vermeld werden bij de credits op haar singles en het debuutalbum: de zangeres zelf, haar broer Finneas, mixer Rob Kinelski en

mastering-engineer John Greenham. In tegenstelling tot broer en zus O'Connell zijn de andere twee ervaren professionals. Ze behoren echter niet tot de studio-elite die verantwoordelijk is voor het merendeel van wat tegenwoordig in de hitparades staat.

Vanaf het moment dat dit kleine team Billie Eilish de stratosfeer in

stuurde, staat ook Kinelski's leven volkomen op z'n kop. 'Toen ik na het mixen voor het eerst naar de hele plaat luisterde, dacht ik: o jee, dat is wel érg donker! Bijna geen hoog, afgezien van enkele songs. Ik was bang dat ik op Gearslutz afgeslacht zou worden en vroeg me af hoe het zou overkomen op de rest van de

Beeld uit videoclip Bad Guy, inmiddels 370 miljoen keer bekeken.

De 'music' tracks in het Pro Tools Edit window van Rob Kinelski's mix van de single *Bad Guy*

wereld. Maar nu het zo'n groot succes is geworden, heeft de telefoon niet stilgestaan. Het is crazy!

Dangerous

Kinelski groeide op aan de Amerikaanse oostkust, waar hij als tiener bas speelde in een band. Daarna studeerde hij engineering aan het SAE Institute in New York, en werkte vervolgens voor Sony Music Studios (onder meer aan Beyoncé's tweede plaat *B'Day* uit 2006). Hij ging freelance in 2007, en verhuisde naar Los Angeles in 2009, waar hij met producer NO I.D. werkte, voor Roc Nation management, en dus veel met urban muziek bezig was. Tegen de tijd dat hij in contact kwam met Finneas en Eilish had hij credits als Big Sean, Nas, Common, Zara Larsson, Joey Bada\$\$ en Vince Staples op z'n cv staan.

'Onze manier van samenwerken is altijd hetzelfde. Finneas stuurt me de stems van een nieuwe song, en ik ben dan een dag bezig die te mixen. Daarna stuur ik hen mijn eerste mix, en meestal krijg ik heel snel hun commentaar; soms via voicemail, met Billie die de betreffende fragmenten voorzingt. De stems die Finneas me stuurt, zijn geweldig, met alle vocal-productie al op z'n plaats; inclusief alle vervorming en andere effecten.

'We praten zelden over wat ze van me willen. Ik weet al dat ze een heel groot laag willen, maar niet zo groot

dat je andere dingen niet meer kunt horen, weinig of geen reverb, en ook dat alle ongebruikelijke dingen in de sessie opzettelijk zijn; zelfs als ik soms denk dat het mogelijk een fout is. De song *8* kwam bijvoorbeeld binnen met een kick die niet in het midden zat. Ik maakte hem mono en plaatste hem in het midden, en Finneas vroeg me meteen om 'm weer terug te zetten.' Kinelski doet z'n mixen bijna helemaal in de box, met uitzondering van de Dangerous Music apparatuur die hij in zijn studio heeft. 'Ik heb Pro Tools HD Native, met de Avid IO 16x16, en een 8-fader Avid Artist Mix, die ik veel gebruik. Al mijn mixen gaan door mijn Dangerous 2-Bus, en daarna mijn Dangerous compressor, en dan weer terug in Pro Tools. Sinds ik Billie's album heb gemixt, heb ik een Dangerous Convert-AD+ gekocht. Verder heb ik een Dangerous Monitor ST monitorcontroller, en mijn monitors zijn de ProAc Studio 100's, Yamaha

NS10's, en ik heb onlangs Avantone CLA-10's aangeschaft; ik heb ook Auratones.'

Mix van *Bad Guy*

Kinelski illustreert zijn aanpak met de mix van *Bad Guy*, de grootste single van *When We Fall Asleep Where Do We Go?*. Daarmee onthult hij ook details van de productie van Finneas. De Pro Tools-sessie van *Bad Guy* is opmerkelijk om diverse redenen. Het totaal van 68 tracks is niet ongebruikelijk, maar van de 49 audiotracks zijn er 21 voor de drums en eveneens 21 voor een groot zangarrangement. De andere audiotracks zijn vier bastracks, en, verbazend genoeg, slechts één synth-track. De laatste twee audiotracks zijn mixprints. De rest van de sessie bestaat uit aux-groepen en effects-tracks.

Kinelski heeft bijna geen plug-ins op z'n audiotracks. Die gaan naar zeven

aux-groeptracks die wel veel plug-ins hebben: Kick, Main Snare, Sub Bass, Lead Vocals, Lead Vocal Doubles, Lead Vocal Harmonies, Backing Vocals, plus een Width aux-effecttrack (met de SoundToys MicroShift), en dan acht tracks die de Dangerous 2-Bus voeden, en twee aux-mastertracks voor de return van de 2-Bus.

'Je kunt de plug-ins die ik gebruik op één hand tellen. Ik geef er de voorkeur aan het simpel te houden. Omdat Billie's zang met dezelfde microfoon en signal chain zijn opgenomen, veranderde ik mijn plug-ins op haar zang ook niet meer; ik stelde alleen wat parameters bij. Mijn signaalketen op de zang was altijd de FabFilter Pro-Q2, Waves Puigchild 760, Waves De-esser, weer een Pro-Q2, UAD Neve 1073, de Waves VocalRider, en een send naar de Width met de MicroShift, die de zang wat ruimte gaf.

'Alles wat ik van Finn kreeg, was heel consistent, dus kon ik ook mijn mixaanpak consistent houden. Alle dynamiek komt van de manier waarop hij zijn producties doet, en ook van de geluidseffecten. De rest zijn loops, en dat is heel hiphop! Ik hoefde niet heel veel te doen. Als je jong bent, wil je altijd iets veranderen omdat je je stem wilt drukken, maar soms betekent mixen gewoon niets of heel weinig doen. Ik deed net genoeg in deze mixen, en dat weerspiegelt mijn werrelatie met Billie en Finn, waarin niet veel gezegd hoeft te worden.' ■

